

så er der selvfølgelig en anden situation, og så må vi drøfte den også i kontraktmæssig sammenhæng.

Imidlertid har jeg i alle de debatter omkring forskning og uddannelse, som jeg har overværet i Folketinget gennem mange år, fået det faste og ganske trygge indtryk af Folketingets interesse i offentlige investeringer i de to sektorer, i de to områder, og af, at der inden for de givne økonomiske rammer vil være en stor vilje til at prioritere forskning og uddannelse frem for en række andre investeringer. Det tror jeg faktisk er tilstrækkelig tryghed.

Og til spørgsmålet om institutionel struktur, som fru Hanne Severinsen spørger om, vil jeg sige, at jeg går nu meget ind for, at der er pluralisme. Der er flere, der har efterspurgt pluralisme og har understreget, at pluralisme er en god ting, også i universitetsverdenen, forskerverdenen. Jeg synes, det er meget godt, at vi har en vis pluralisme i forhold til, hvorledes vi har ledet vores institutioner. Der er institutioner, der har en udpeget direktør som ansvarlig daglig leder med en ansvarlig udpeget bestyrelse, og der er andre institutioner, der er ledet af en valgt ledelse. Det har jeg det nu meget godt med. Det, der interesserer regeringen, er, at institutionerne har kvalificerede ledelser, og at det arbejde, der udføres, er af grundlæggende høj kvalitet.

Fru Christine Antorini spørger lidt om fremtiden, og jeg skal prøve at give et svar på et spørgsmål, som jeg ikke fik besvaret i første omgang, og det er: Hvad skal der nu ske, for så vidt angår de udfordringer, man står over for generationsmæssigt, med hensyn til kvindeandel i forskningen etc. etc.? Der er det således, at jeg har nedsat et stillingsstrukturudvalg, der består af repræsentanter fra AC, fra universiteter og sektorforskning og fra ministeriet naturligvis, der skal se på: Hvad er op og ned i diskussionen om stillingsstruktur?

Der har været sat en række spørgsmålstejn ved aldersproblematik. Der har været sat en række spørgsmålstejn ved fordeling mellem fastansat videnskabeligt personale og tilknyttet personale, der har haft som hovedopgave at forestå undervisning. Det vil vi meget gerne se nøjere på og få analyseret gennemgribende, og vi regner med, at vi til sommer har et godt grundlag for en sådan diskussion.

Fru Christine Antorini var også inde på spørgsmålet: Kunne vi ikke fordele forskningsmidlerne anderledes? Jo, naturligvis kan vi for-

dele forskningsmidlerne anderledes. Jeg tror grundlæggende, at det vil være sådan, at vi vil imødesee følgende argumenter: 1. Der er for få frie penge til grundforskning. 2. Ja, forskningsrådene kunne også godt bruge flere penge. De eksterne midler, bl.a. finansieret af private virksomheder, kunne også godt være større. Dermed også være sagt, at vi jo er nødt til at prioritere inden for den samlede ramme, og inden for den samlede ramme er regeringen indstillet på at se på, som der nu udtrykkes politisk vilje til her i debatten: Kan vi etablere et system med færre cigarkasser? Kan vi etablere et system, der administrativt er mere tilgængeligt?

Hr. Søren Kolstrup skal jeg svare helt klart, at studenterindflydelse ligger regeringen meget på sinde, men jeg hørte også hr. Søren Kolstrups første indlæg, som var et indlæg, der handlede om mere magt til de studerende. Nu er det jo et definitionsspørgsmål, hvad der ligger i mere magt. Hvis det, der ligger i mere magt, er, at man skal tilbage til tidligere tiders ledelse af universiteterne, så siger regeringen nej tak til det, men vi siger ja til at gå videre ad den vej, som blev planlagt af tidligere undervisningsminister Ole Vig Jensen, der skitserede en række muligheder for at øge studenterindflydelsen. Det vil vi meget gerne komme tilbage til med konkrete forslag om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden:

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.55

Mødet genoptaget kl. 13.00

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 131:

Forslag til lov om Statstidende.

Af forskningsministeren (Jan Trøjborg).
(Fremsat 3/12 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Ole Hækkerup (S):**

Det, vi nu behandler, er jo en del af regeringens IT-politiske handlingsplan fra 1995, der lægger op til en konsekvent og tidssvarende udnyttelse af informationsteknologien, som skal sikre borgere, virksomheder og myndigheder en bedre adgang til officielle meddelelser. Statstidende skal overgå til at udkomme i elektronisk form.

Ved at styrke adgangen og kendskabet til offentlige meddelelser og kundegørelser bliver ordningen et led i regeringens plan for at bruge informationsteknologien til at understøtte den enkeltes adgang til indsigt og indflydelse og dermed også sådan fundamentalt forsøge at understøtte demokratiet lidt. En forudsætning i den forbindelse er jo selvfølgelig adgangen til information.

Anvendelse af IT kommer dermed også til at åbne den offentlige sektor og gøre den mere gennemskuelig for borgeren. Et vigtigt formål med lovforslaget er at skabe administrative lettelser for offentlige myndigheder og private virksomheder, hvilket igen er et naturligt led i regeringens strategi om, at IT skal bidrage til fortsatte effektiviseringer og rationaliseringer i de offentlige institutioner og gøre det muligt dermed på lang sigt at levere en bedre service.

Med elektroniseringen, om man kan sige så, af Statstidende har vi taget endnu et lille, men vigtigt skridt i retning af et velfærdssamfund, hvor informationsteknologien ikke truer, men underbygger vores værdier og vores idealer. På baggrund af det skal jeg selvfølgelig på Socialdemokratiets vegne anbefale forslaget.

Kristian Jensen (V):

Venstre er glad for de skridt, som fører Danmark længere ind i informationsalderen, og derfor er Venstre også glad for forslaget om at indføre en elektronisk udgave af Statstidende.

Hvis Danmark skal være et land med mulighed for at opbygge en digital forvaltning ad åre, så er Statstidende et rigtig godt sted at begynde. De oplysninger, som leveres til Statstidende, og de informationer, som trækkes derfra, er meget passende at få lagt over i elektronisk form.

Med loven lægges der også op til, at flere meddelelser med tiden kan offentliggøres gennem Statstidende, hvilket Venstre mener er en fordel, idet det vil lette mulighederne for at få et samlet overblik over de officielle meddelelser.

Men selv om Venstre er tilhænger af en smiddiggørelse og en samling af offentlige meddelelser, så betyder det ikke, at vi blot entydigt støtter lovforslaget, som det ligger. Ved en gennemlæsning af lovforslaget har det slået mig med nærmest beundring, at Forskningsministeriets jurister på kun 13 paragraffer har kunnet samle ikke mindre end 15 bemyndigelser.

I 12 af tilfældene er det den til enhver tid siddende forskningsminister, der får retten til at træffe afgørelse om alt fra udpegning af udgivere over bestemmelser om overflytning af offentliggørelse af meddelelser fra andre medier til endelig at kunne nedlægge den trykte udgave af Statstidende.

I de sidste 3 er det den af ministeren udpegede udgiver, der får bemyndigelse til at beslutte.

Vi vil godt i udvalgsarbejdet have gravet nogle begrundelser frem for at se, hvilke begrundelser der er for sådan en række bemyndigelser i en relativt simpel lov.

Jeg vil ikke lægge skjul på, at vi i Venstre principielt er betænkelige ved at gennemføre lovgivning med så høj grad af bemyndigelser. Et gammelt ordsprog siger, at det kræver en god moral at sælge elastik i metermål. At gennemføre en lov, der er så elastisk og så ukonkret som denne, svarer i store træk til at sælge elastik i metermål.

Vi ser frem til at få begrundelser for de mange bemyndigelser, og vi vil også anbefale ministeriet selv at gennemgå forslaget for at overveje, om det virkelig er formålstjenligt at lovgive med så meget elastik, som der er lagt op til.

Vi vil gå ind i udvalgsarbejdet positivt, men også med et vågent øje.

Brian Mikkelsen (KF):

Det Konservative Folkeparti tager godt imod det her forslag. Vi hilser overgangen fra det gammeldags trykte Statstidende til et moderne, elektronisk baseret Statstidende velkomment. Det er et helt naturligt led i den rivende elektroniske udvikling, som samfundet selvfølgelig er inde i, og hvis forbløffende resultater vi skal lære at drage nytte af hele tiden.

I sådan en situation er det jo vigtigt, at staten er oppe på dupperne; der skal tænkes service-minded og konstant haves for øje, hvordan staten bedst og billigst, hurtigst og mest effektivt kan servicere sine borgere og sine brugere. Og i den nye form vil Statstidende nå ud til flere mennesker, og det vil blive lettere for borgerne

at søge oplysninger heri. Det er selvfølgelig også glædeligt at konstatere, at priserne falder for denne type offentlig service.

Vi ser det også som noget helt naturligt, at man med tiden flytter retsvirkninger, som er knyttet til offentliggørelse i Statstidende, fra den trykte til den elektroniske form. Det er efter vores opfattelse en styrkelse af retssikkerheden, at borgerne får lettere adgang til de officielle meddelelser, der har betydning for dem – endda helt hjemme i dagligstuen en søndag morgen – i stedet for at de skal ned og prøve at få fat i Statstidende.

Lovforslaget er i sagens natur noget teknisk, og der er nogle punkter, som kræver et vist forudgående kendskab til informationsteknologiens forunderlige verden. Jeg skal selv på Folketingets Internetkursus om et par uger, så jeg regner med at være helt oppe på mærkerne ved andenbehandlingen. Så kan jeg bedre deltage i diskussionen, tror jeg, og det må vi jo vente lidt på.

Men det er af afgørende vigtighed for Det Konservative Folkeparti, at de oplysninger, samkørsler om oplysninger m.v., som nu bliver alment tilgængelige via Internettet, ikke må kunne misbruges. Og det lader til, sådan som jeg i hvert fald kan læse det, at der er taget højde for det i lovforslaget. Det kan være lidt svært at gå ind som IT-lægmand. Hvor og hvorledes er det f.eks. teknisk muligt at kontrollere, at et masseudtræk fra Statstidende bliver destrueret, når det har været anvendt til de samkørings- og udsøgningsformål, der begrundede dataleverancen? Det er den slags spørgsmål og flere andre, som sandsynligvis i hvert fald fra vores side vil melde sig under udvalgsbehandlingen.

I øvrigt mener vi også, ligesom vores gode kollega fra Venstre og ikke helt ligesom senator Cato, der jo ville bombe en vis by, som en altid udtrykt bemærkning, at man skal passe på med de mange bemyndigelser. Der er altså en stigende tendens til, at de sniger sig ind. Det er sandsynligvis lettere for embedsmandskorpset. Jeg er slet ikke sikker på, at det er ministeren selv, der ønsker det, men det er lettere for embedsmændene, for embedsmandsapparatet, at skrive det ind i stedet for at være mere eksplicitte i formuleringerne. Og det må vi advare imod. Det er en uskik, og det tager altså magten fra Folketinget. Det betyder også, at der kommer en skridende overgang mod det, som grundlovens fædre i hvert fald slet ikke var interesseret i, at det skred over i.

Det synes jeg man skal være meget opmærksom på, og det vil vi også henstille til at man tænker på før anden- og tredjebehandlingen af forslaget.

Christine Antorini (SF):

I SF er vi positive over for lovforslaget. Nu vil jeg lige overveje, om jeg skal deltage i det samme Internetkursus som hr. Brian Mikkelsen, før jeg helt håndfast kan sige, at jeg er meget positiv over for det.

Vi synes, at det er en naturlig forlængelse af de muligheder, der er i forhold til elektronisk kommunikation. Vi synes også, det er godt, at man bevarer, kan man sige, det gamle Statstidende, så længe der er et marked for det, for det er vigtigt, at man ikke kun anvender ny teknologi og på den måde fratager nogle mennesker muligheden for at kunne læse de informationer, der er.

Som udgangspunkt er vi positive.

Klaus Kjær (DF):

Lovforslaget om elektronisk adgang til Statstidende er en naturlig konsekvens af den teknologiske udvikling.

Forslaget indebærer efter Dansk Folkepartis opfattelse mindst fire indlysende fordele, som den trykte udgave – den eksisterende traditionelle udgave, som vi har den i dag – ikke har.

Punkt 1: Der gives adgang til en nem og hurtig søgning efter udvalgs-kriterier på Internettet.

Punkt 2: Der bliver tale om gratis benyttelse; altså en serviceforbedring for borgerne og virksomhederne, for nu behøver man ikke længere at tegne abonnement på Statstidende, og der er mulighed for at få hurtig og nem information, uanset hvor i Danmark eller for den sags skyld i hele verden man måtte befinde sig, blot man har en Internetadgang.

Punkt 3: Der bliver tale om administrative og ikke mindst ressourcemæssige besparelser samt nemmere arkiveringsmuligheder for brugeren.

Punkt 4: Der bliver indført mulighed for på en hurtig, nem og bekvem måde at få indrykket meddelelser elektronisk.

Jeg er ikke så bekymret for et eventuelt misbrug, som hr. Brian Mikkelsen tilsyneladende gav udtryk for. Jeg går ud fra, at der fortsat foretages en redaktionel tilretning, før den elektroniske udgave sendes ud. Det her er blot et spørgsmål om, at man kan sidde hjemme i sin dagligstue og læse på en skærm, hvad man ellers tidligere enten måtte læse i den trykte

udgave, som man fik gennem et abonnement, eller måtte gå på posthuset eller biblioteket for at læse. Jeg går ud fra, at det indholdsmæssigt bliver nøjagtig det samme, man kan læse på skærmen.

Når man så samtidig sikrer sig, at Statstidende fortsat vil blive trykt og distribueret på traditionel vis, så længe der er et behov – det er jo ikke alle, der har mulighed for at benytte Internettet – ja, så har Dansk Folkeparti ikke nogen betænkeligheder ved at støtte dette forslag.

Susanne Clemensen (CD):

CD tager også meget positivt imod det her lovforslag, og der kan vist ikke koges så meget mere suppe på denne sag. Jeg synes dog, jeg vil fremhæve det, der også står i bemærkningerne til lovforslaget, at for svagtseende og læsehæmmede forventes den elektroniske udgave at give en bedre mulighed for selv at læse meddelelserne, og det synes vi naturligvis er en positiv udvikling.

Så vil jeg godt lige sige til de ting, der er kommet frem om bemyndigelsesbestemmelser, at CD synes også helt klart, at man hver gang skal være opmærksom på, når man laver en bemyndigelsesbestemmelse, om det overhovedet er nødvendigt, men omvendt skal man altså heller ikke gå i den modsatte grøft og ligesom have som princip, at bemyndigelsesbestemmelser er en uting. Der kan være mange gode praktiske grunde til, at man har bemyndigelsesbestemmelser. Det skal vel ikke være sådan, at hver gang f.eks. forskningsministeren skal ind og lave en administrativ eller praktisk ændring, så skal det gennem Folketinget i tre behandlinger? Det ville da være tidsspilde for os folketingsmedlemmer.

CD er positiv over for lovforslaget.

Tom Behnke (FP):

Også Fremskridtspartiet kan støtte forslaget. Vi finder, at det er rigtigt set, at Statstidende kommer ud i en elektronisk udgave, således at de, der har mulighed for at søge ind dér, på en nemmere og en meget hurtigere måde kan gøre sig bekendt med, hvad der står i Statstidende, og det er der naturligvis et hav af fordele ved.

Det er vigtigt, at information til borgerne kommer ud i et format, som borgerne er i stand til at modtage, og her er der jo så muligheden for at gøre det elektronisk, men der er sandelig også papirudgaven tilbage.

Information er jo ensbetydende med, at retssikkerheden overhovedet kan være til stede, og det er også en væsentlig forudsætning for vores demokrati. Når man nu på den her måde via Internettet er i stand til elektronisk at gøre endnu flere borgere opmærksomme på, hvad der sker, og når disse borgere på en nemmere og en hurtigere måde kan sætte sig ind i lige nøjagtig det, som de har interesse for, ja, så finder vi i Fremskridtspartiet, at det er ganske udmærket.

Vi har også bemærket, at ministeren selv understreger, at papirudgaven fortsat vil komme og vil gøre det i mange år fremover. Det er jo vigtigt, for en væsentlig grundforudsætning i Danmark for det danske demokrati er jo, at borgerne har pligt til at sætte sig ind i landets lovgivning, og så må vi også give borgerne muligheden for at gøre det, for ellers er det jo ikke nemt at få det til at hænge sammen. Så længe ikke alle har den elektroniske mulighed for at gøre sig bekendt med, hvad der står i Statstidende, så forventer vi i Fremskridtspartiet, at der fortsat vil komme en papirudgave.

Der var en, der sagde til mig i går, da vi snakkede om det her, at hvis der kun er én tilbage, så kan man vel ikke blive ved med at udsende Statstidende i papirudgave. Jo, det kan man. Sagen er jo, at jo færre der har behov for papirudgaven, desto nemmere bliver det et eller andet sted at trykke på knappen »print« og så køre en eller to kopier ud. Så i princippet bør det være således, at så længe ikke alle har mulighed for elektronisk at sætte sig ind i det, bør Statstidende også komme i en papirudgave.

Vi har også i Fremskridtspartiet bemærket de ganske mange ministerbeføjelser, der er i forslaget. Det er også noget, vi plejer at påpege fra Fremskridtspartiets side, for det er at fjerne magten og dermed også ansvaret fra Folketinget og lægge det ud til henholdsvis ministeren og ministeriet, og det finder vi også er noget beskæmmende.

Vi er ganske enige i, at mange af de beføjelser, der ligger i det her forslag, er hensigtsmæssige, for der er også grænser for, hvor detaljeret Folketinget skal sidde og lovgive om alt muligt, men der er sandelig også nogle af beføjelserne, hvor vi i forbindelse med udvalgsbehandlingen håber at kunne opnå en forståelse med ministeren om, at der måske var nogle af disse beføjelser, som godt kunne blive konkretiseret, således at det er Folketinget, der træffer beslutning om, hvordan tingene skal se ud.

Men som sagt går vi meget positivt ind i arbejdet med forslaget her.

Tove Videbæk (KRF):

Dette lovforslag ser vi som en naturlig følge af udviklingen i informationsteknologien, og der er mange positive elementer i forslaget. Jeg skal fremhæve et par stykker og så senere et par problemer.

Det er meget positivt, at læsehandicappede gives en bedre mulighed for selv at læse meddelelserne i Statstidende enten ved hjælp af udskrivningsmulighederne i stor skrift eller i punktskrift; men også fordi udviklingen vil medføre, at informationen i fremtiden kan læses op af de forventede talesynteseprogrammer.

Ligeledes er det positivt, at offentliggørelsen i elektronisk form vil tilgodese miljøet; et væsentligt papirforbrug vil ad åre kunne nedbringes. Det foreliggende forslag vil også lette arbejdsprocessen for såvel mange erhvervs virksomheder som for det offentlige. Indrykning i Statstidende vil forenkles og vil kunne ske hurtigere. Desuden vil søgemulighederne være kraftigt forbedret. Og muligheden for gratis at kunne læse Statstidende på Internettet er en klar fordel for alle brugere.

Så er der et par praktiske problemer, som vi ser i forslaget. Først vedrørende selve IT-teknologien:

Der foregår som bekendt på dette område en rivende udvikling, der medfører, at næppe nogen kendt nuværende eller nogen fremtidig IT-teknologi kan forventes at have en særlig lang levetid. Det er derfor et afgørende problem, om man kan regne med, at den elektroniske form, hvorunder man vil opbevare Statstidende, også kan håndteres af fremtidige edb-systemer og aflæses af fremtidig edb-teknologi. Til dem, der ikke seriøst tænker på at overveje dette problem, kan man jo nævne, at ingen mere i dag drømmer om at anvende data på hulkort eller hulstrimler, som for blot 20 år siden var det mest moderne inden for datateknologi.

Jeg mener, at konsekvensen heraf må være, at det pålægges Statstidende, når det går over til rent elektronisk form, at der daglig foretages en udskrift på papir til arkivformål af alle de meddelelser, der udsendes af Statstidende.

Et andet problem er strømforsynings sikkerheden. Hvordan vil man skabe sikkerhed for, at væsentlige dele af Statstidendes indhold ikke

forsvinder i tilfælde af uorden i strømforsyningen?

Et lige så væsentligt problem er sikkerhed mod hackere. Vi mener, at der bør skabes en meget høj grad af sikkerhed mod, at indbrud fra hackere ikke kan finde sted. Konsekvenserne af et sådant indbrud er uoverskuelige for statens administration og hele sikkerhed. Dette punkt må også meget grundigt belyses.

Men som lovforslaget foreligger i sin nuværende stand, kan vi med disse bemærkninger støtte det.

Forskningsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige tak for de mange positive bemærkninger. Jeg tror, at lovforslaget vil få en fornuftig gang gennem udvalget og behandlinger i Folketingssalen i øvrigt.

Jeg vil til de bemærkninger, der har været om bemyndigelse, sige, at der jo ikke er tale om et stort propagandaskrift, som regeringen udgiver. Der er tale om et tidende, der kundgør en række oplysninger, som offentligheden kan have interesse i.

For øvrigt er der tale om, at Statstidende har et oplag på ca. 6.000, og jeg tror, at mange vil glæde sig over den modernisering, der nu kan ske, således at Statstidende også, skal jeg sige, kan foreligge i elektronisk form.

Imidlertid vil vi da gerne bidrage til en afklaring og opklaring af de bemyndigelser, der er nævnt. Jeg ved ikke, om det skulle være en rekord i 13 paragraffer at have 15 bemyndigelser til ministeren. Jeg ved ikke, om der føres en record i forhold til en sådan mulig sammenligning, men det vil vi selvfølgelig meget gerne se nærmere på.

Der er tale om nogle bemyndigelser, der er indlagt i lovens paragraffer med henblik på at få en praktisk overgang til elektronisk form og med henblik på at sikre, at vi kan opretholde en betjening af borgerne, der efterspørger Statstidende stadig væk placeret, som det er i dag, nemlig som papirbaseret udgave.

Med disse bemærkninger ser jeg med fortrøstning frem til Folketingets behandling af forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Forskningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-
træfter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er
vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 150:
Forslag til lov om ændring af lov om værdi-
papirhandel m.v. (Regelforenkling, overtage-
sestilbud, tavshedspligt og partsbegreb, kon-
cerninterne transaktioner, præcisering af
Finanstilsynets adgang til at indhente oplys-
ninger).

Af økonomiministeren (Marianne Jelved).
(Fremsat 17/12 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Frode Sørensen (S):

Det foreliggende lovforslag er endnu et i den
række af lovforslag, som udspringer af eneu-
redningen om tavshedspligt og partsbegrebet i
lovgivningen om det finansielle tilsyn. Der er
som følge af denne udredning blevet opdaget
en række områder i tilsynslovgivningen, der
bør tilpasses og præciseres.

I dette tilfælde handler det om loven om
værdipapirhandel, hvor tavshedspligten præci-
seres, og hvor der skal indsættes en ny bestem-
melse om, hvem der har partsstatus i forhold til
Finanstilsynet. Hertil kommer nogle redaktion-
elle ændringer.

Lovforslaget rummer en ny bestemmelse om
øget aktionærbeskyttelse. Værdipapirhandels-
lovens § 31 omhandler overtagestilbud, hvor
det sikres, at når en aktionær opnår bestem-
mende indflydelse, så udløser det pligt til at
give overtagestilbud.

I Socialdemokratiet er vi enige i, at kriteriet
bestemmende indflydelse skal kombineres med
en grænse på en tredjedel af stemmeretten, så-
ledes at køberen skal have mindst en tredjedel
af stemmerettighederne, før det skal afgøres,
om der er opnået bestemmende indflydelse.

Lovforslaget tager også højde for situationen,
hvor en erhverver utilsigtet opnår bestemmen-
de indflydelse. Det vil være muligt at spørge
Fondsrådet om en tidsbegrænset dispensation
med henblik på at afhænde en del af aktie-
besiddelsen.

Loven bør også komme til at gælde for aktier,
der er optaget til notering på en af de autorise-
rede markedspladser, der således også vil kome
ind under tilbudspligten. Også på koncern-
området rummer forslaget nogle nyskabelser,
idet det også skal sikres, at der hersker ensar-
tede regelsæt for koncernforhold.

Forslaget ligger helt i tråd med regeringens
øvrige indsats for at forenkle reglerne på det fi-
nansielle område, og som i de øvrige tilfælde
kan Socialdemokratiet give forslaget sin
tilslutning.

Kristian Jensen (V):

Da Venstres ordfører, fru Pia Larsen, ikke kan
være til stede, skal jeg på hendes vegne sige, at
da dette er et forslag om revision af lov om
værdipapirer, som indeholder to hovedbe-
standdele, der er i Venstres interesse, kan vi
støtte begge dele.

Først og fremmest indeholder forslaget en
ændring af § 31, således at erhververen af en
aktiepost i et selskab nu også kan give alle sel-
skabets aktionærer mulighed for at afhænde
deres aktier på identiske betingelser, hvis er-
hververen vil kunne udøve bestemmende ind-
flydelse over selskabet og kommer til at besidde
mere end en tredjedel af stemmerne.

Dermed tager loven nu også højde for den si-
tuation, at en aktionær erhverver, som det hed-
der, bestemmende indflydelse uden decideret at
besidde kapitalmæssig eller stemmemæssig
majoritet. Når dette kombineres med, at skøn-
net først skal foretages, hvis erhververen kom-
mer til at besidde mere end en tredjedel af
stemmerettighederne, kan Venstre give sin støt-
te til denne del af forslaget.

Den anden del af forslaget vedrører tav-
shedspligt og partsbegreb svarende til en række
lovforslag, som Venstre støttede før jul. Derfor
kan vi også støtte disse bestemmelser i lovfor-
slaget her. Venstre skal hermed give sin
tilslutning.

Pernille Sams (KF):

Vi Konservative vil gerne sige tak til økonomi-
ministeren for at have taget handsken op om-